

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2026. május 24-én, Pünkösd 1. napján.

Apostolok Cselekedetei 2. rész 8. verse: „Hogyan hallhatja őket mindegyikünk a maga anyanyelvén?”

Kedves Testvéreim, Ünneplő Gyülekezet, Kedves Konfirmandusok!

A Szentlélek kitöltésének csodája sok mindent létrehoz, amire mi nem vagyunk képesek. Egy közösségbe hozott olyanokat, akik a világ legkülönbözőbb pontjairól jöttek. Egyetértést adott azoknak, akik egyébként biztosan sok mindenben máshogyan gondolkodtak. A Szentlélek kitöltése: csoda.

Ez a mai szakasz egy kérdést tett fel nekünk: „Hogyan hallhatja őket mindegyikünk a maga anyanyelvén?” Mi tudunk egymással úgy beszélgetni, hogyha nem is vagyunk egy anyanyelvűek, hogy megtanuljuk a másik nyelvét, vagy pedig egy összekötő nyelvet tanulunk meg, például az angolt, vagy a németet.

Természetesen a másik oldal is igaz lehet, hogy mi néha úgy sem értjük meg egymást, hogy ugyanazon a nyelven beszélünk, mert elbeszélünk egymás mellett. (Félreértések)

A Szentlélek csodája pedig létrehozta azt, amire viszont senki nem képes. Hallhatjuk az Istenről szóló üzenetet a saját anyanyelvünkön. „Hogyan hallhatja őket mindegyikünk a maga anyanyelvén?”

Pedig nem ugyanaz az anyanyelvünk, mint Istennek. Ő szent nyelven beszél, mi pedig profán, bűnös nyelveken. Ő mennyei dolgokról beszél, mi pedig földi dolgokról. Alapjáraton nem érthetünk semmit abból, amit Isten mond. Mégis értjük, amikor egy-egy istentiszteleten megszólít bennünket, amikor egy imádságban megérinti a szívünket.

Hogyan lehet akkor ez? Hogy van összekötő kapocs. Ez pedig a Szentlélek, aki elérkezett pünkösd napján a tanítványokhoz. Összekötő kapocs az a Jézus Krisztus, aki eljött a földre és emberi testet vett magára. Nem mi tanultunk meg Isten-nyelvén beszélni, hanem Ő beszél az ember nyelvén. (A magyar nyelvről szokták mondani, hogy nagyon nehéz megtanulni. Mindig őszinte tisztelettel csodálom azt, aki ezt mégis megteszi. Itt a gyülekezetünkben is vannak olyanok, akiknek az anyanyelvük nem a magyar, most már mégis tudnak magyarul imádkozni. Istennek sem volt könnyű emberré lenni, és kapcsolópontot létrehozni. Nem maga miatt, hanem miattunk. Mégis hallhatjuk Őt a saját anyanyelvünkön.)

Számomra azonban még tovább megy a Szentlélek csodája. Isten nem csak úgy általában az ember nyelvén tanult meg, hanem a mi nyelvünkön személyesen. Mindenkit másként érhet el Isten. Mondta egyszer nekem valaki, hogy ő úgy értette meg, hogy Isten létezik, hogy a természetben megérintette valami. Egy másik gyülekezeti tag arról beszélt, hogy Ő úgy értette meg, hogy Isten létezik, hogy meglátta a saját bűneit, hibáit, mulasztásait. Isten mindenkit a saját személyes nyelvén szólít meg.

Olyan ez, mint a személyes elérhetőség. Mintha mindenkinek lenne egy Isten-fiókja, amiben olyan üzeneteket talál, amik személyesen neki szólnak. Olyan sokszor átélhettük, átéltem én is, hogy egy vasárnapi igehirdetés nekem szólt. Olyat is tapasztaltam, hogy egy kérdésemre, amit másnak fel sem tettem, kaptam választ.

Hadd meséljek el egy történetet, ami nemrég esett meg velem. Egy hívő házaspárral találkoztam, akikkel időről-időre néha beszélgetünk. Az egyikük elmondta, hogy Isten rajta keresztül két képet mutatott meg neki, hogy azt nekem mondja el. Mindkét kép olyan volt, ami az előtte lévő napok gondolataira adott választ. Pedig nem beszélgettünk előtte. Nem mondtuk el egymásnak a gondolatainkat. Nem tudta, hogy miben vagyok benne. Mégis egészen pontosan érkezett el hozzám ez a két kép. Mese? Ha nem ismerném a Szentlelket, akkor azt mondanám, hogy igen. Így azonban tudom, hogy ez személyre szabott üzenet, mert a Szentlélek által mindenki a maga anyanyelvén kap üzenetet. Az is benne van ebben, hogy én képekben gondolkodom, mert ezek ragadnak meg. Isten pedig képet küldött nekem!

Isten ugyanis nem sablonokban gondolkodik. Nem úgy, mint a szovjet hajvágó gép, amelyikkel kapcsolatban feltették a kérdést, hogy nem különböző formájú minden ember feje? Mire a válasz az volt, hogy csak az első hajvágásig. Isten nem egyen-hívőket szeretne látni, és ezért nem is ugyanúgy szólít meg minket. Hasonlóan, de nem ugyanúgy. Mindenkit a saját anyanyelvén.

Nézzünk ma körbe, itt a templomban. Itt vannak a konfirmandusok, a családtagjaik, a vasárnap mindig ide járók, a más gyülekezetből érkezők. Idősek, fiatalok, különböző családi háttérből itt lévők. Lehetetlen, hogy mindannyian megértsük Isten üzenetét. A Szentlélek pedig mindenkit egyenként szólít meg, a maga anyanyelvén.

***Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2026. május 24-én,
Pünkösd 1. napján.***

Biztosan sokan használnak telefonos, vagy internetes alapú bankfiókot. Ha ide szeretnénk belépni, akkor meg kell adnunk az azonosítóinkat, majd még egy telefonra érkező kódot is meg kell adnunk, vagy a telefonon is még be kell azonosítanunk magunkat. Ha valaki nem ismeri ezeket a jelszavakat és kódokat, akkor nem tud a mi bankfiókunkba belépni. Isten Szentlelke mindannyiunknak adott személyes belépési kódot. Amin keresztül mi azt érthetjük meg, hogy Isten nekünk mit üzen. Ahogyan a Heidelbergi Káté mondja: Isten nem csak másoknak, hanem nekem is örök életet és üdvösséget ajándékoz. Mások is beléphetnek a Szentlélek fiókba, de van belépésem nekem is!

Az a személyesség, amit megélhetünk Istennel, az egyedi, mindenkinek más és más. „Hogyan hallhatja őket mindegyikünk a maga anyanyelvén?” Úgy, hogy megkaptuk a Szentlelket, hogy megértsük azt, amit Isten nekünk, neked és nekem szeretne üzeni. Fogadjuk be a Szentlelket, fogadjuk be a csodát!

Ámen!